

— Priteisti iš Kipro Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija tvirtina, kad iki 2009 m. gruodžio mėnesio neįtraukusi visos *Paralimni* ežero zonos į nacionalinį BST sąrašą, Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos 4 straipsnio 1 dalį. Kipro Respublika neginčijo būtinybės įtraukti *Paralimni* ežero į BST sąrašą. Nepaisant to, ežeras nebuvo įtrauktas į nacionalinį BST sąrašą per pagrįstoje nuomonėje nustatytą galutinį terminą. 2009 m. lapkričio 24 d. Kipro Respublika pranešė Komisijai, kad *Paralimni* ežeras buvo oficialiai įtrauktas į „Natura 2000“ tinklą, tačiau į BST nebuvo įtrauktas svarbus šiaurinis ežero krantas. 2009 m. balandžio 24 d. Kipro Respublikos oficialiajame leidinyje buvo paskelbtas pakeistas ežero teritorinis planas, pagal kurį šiaurinis ežero krantas tapo gyvenamąja zona. Komisija teigia, kad negali būti pateisintas joks buveinės dydžio apribojimas ir kad neįtraukusi visos *Paralimni* ežero zonos į nacionalinį BST sąrašą, Kipro Respublika pažeidė Direktyvos 92/43/EEB 4 straipsnio 1 dalį.

Be to, Komisija mano, kad dėl konkrečios žalingos veiklos, vykdytos *Paralimni* ežero zonoje (visų pirma neteisėto vandens išgavimo, gyvenamųjų zonų plėtros, motociklų lenktynių ir veikiančios šaudyklos), bloginama ir žalojama rūšies buveinė ir kad todėl, nepriėmusi reikiamų apsaugos priemonių *Natrix natrix cypriaca* rūšies populiacijai apsaugoti, Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvą 92/43/EEB, kaip išaiškinta Teisingumo Teismo praktikoje (bylose C-117/03 ir C-244/05 paskelbti sprendimai).

Be to, Komisija teigia, kad dėl tokios veiklos, kaip antai vietos gyvenamosios zonos plėtra ir sklypų statyboms atskyrimas šiauriniame *Paralimni* ežero krante, buvo padaryta žala endeminės rūšies buveinei ir jos populiacijai. Todėl nesiėmusi būtinų priemonių vandeninio žalčio *Natrix natrix cypriaca* griežtos apsaugos sistemai įdiegti ir taikyti, taikant „nuoseklias ir suderintas prevencines priemones“, Kipro Respublika nevykdo įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos 12 straipsnio 1 dalies a ir b punktus.

2010 m. liepos 8 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Graikijos Respubliką

(Byla C-346/10)

(2010/C 246/52)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama G. Zavvos

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nustatydamą apribojimus išduodant komercinių automobilių ir privačių autocisternų registracijos pažymėjimus, ypač Įstatymo Nr. 383/1976 4 straipsniu, Įstatymo Nr. 3054/2002 6 bei 7 straipsniais ir ministerijų nutarimais dėl šio sprendimo įgyvendinimo, ir taikydama fiksuotus tarifus (tam tikrose ribose) komerciniais automobiliais teikiamų krovinių vežimo paslaugų atžvilgiu Graikija pažeidžia Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį (buvęs EB sutarties 43 straipsnis).

— Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija tvirtina, kad naujų registracijos pažymėjimų komerciniams automobiliams išdavimą siejant su „vežimų poreikiu šalyje“ pažeidžiama kelių transporto ekspedicijos įmonių įsisteigimo Graikijoje laisvė, ir kadangi šie apribojimai nepateisinami viešosios tvarkos, visuomenės saugumo arba sveikatos pagrindais, Įstatymo Nr. 383/1976 4 straipsnio 3 dalies a punktu pažeidžiamas SESV 49 straipsnis (buvęs EB sutarties 43 straipsnis).

Be to, Komisija mano, kad pareiga taikyti nustatytus tarifus su žemiausia ir aukščiausia ribomis atgraso užsienio įmones nuo įėjimo į kelių transporto rinką ir (arba) į Graikijos prekybos naftos produktais rinką ir sudaro kliūtis Graikijoje jau įsisteigusioms įmonėms vystyti savo veiklą, nes rinkoje jau esančioms įmonėms neleidžiama veiksmingai konkuruoti, o tai pagal

Teisingumo Teismo praktiką pažeidžia įsisteigimo laisvę. Toks tarifų ir vežimo sąlygų nustatymas (tiek, kiek Komisija nesuteikė reikiamo leidimo) nesuderinamas su SESV 96 straipsnio 2 dalimi ir taip pat neprideda prie jautrių pramonės sektorių ir nutolusių regionų apsaugos, nes vien minimalių tarifų nustatymas Graikijoje už skystųjų degalų vežimą komerciniais automobiliais pažeidžia konkurencijos laisvės taisykles ir turi būti nedelsiant panaikintas.

Be to, Graikijos vyriausybė Įstatymu Nr. 3054/2002 suteikė teisę kontroliuoti apyvartoje esančių privačiai naudojamų autocisternų skaičių, todėl ginčijama nuostata pažeidžia įsisteigimo laisvę (SESV 49 straipsnis), nes ji priklauso Graikijos teisės aktų, kuriuo galiausiai siekiama ne tik apsaugoti uždarą naftos produktų vežėjų profesiją, bet ir išlaikyti visų šioje rinkoje veikiančių įmonių rinkos galią, rinkiniui. Administracine tvarka nustatytas naftos produktais prekiaujančių įmonių autocisternų skaičius nereikalingas šioms įmonėms prisitaikant prie rinkos sąlygų ir taip pat nepateisinamas visuomenės saugumo (keliuose) arba sveikatos pagrindais.

Graikijos Respublika nepateikė pakankamų paaiškinimų ir įrodymų pateisinti pirmiau nurodytus apribojimus, ir todėl Įstatymo Nr. 383/1976 4 straipsniu, Įstatymo Nr. 3054/2002 6 bei 7 straipsniais ir atitinkamais ministerijų nutarimais ir nustatydamą fiksuotus tarifus (tam tikrose ribose) komerciniais automobiliais teikiamų krovinių vežimo paslaugų atžvilgiu pažeidė Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį (buvęs EB sutarties 43 straipsnis).

2010 m. liepos 8 d. *Rechtbank Amsterdam* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *A. Salemink prieš Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)*

(Byla C-347/10)

(2010/C 246/53)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Amsterdam

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: A. Salemink

Atsakovas: *Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)*

Prejudiciniai klausimai

Ar Europos Bendrijos teisės nuostatoms, įgyvendinančioms laisvą darbuotojų judėjimą, ypač Reglamento Nr. 1408/71⁽¹⁾ I ir II antraštinių dalių bei EB 39 ir 299 straipsnių (dabar SESV 45 straipsnis ir ESS 52 straipsnis kartu su SESV 355 straipsniu) nuostatoms, prieštarauja tai, kad darbuotojas, Nyderlanduose įsisteigusio darbdavio įdarbintas už Nyderlandų teritorijos ribų Nyderlandams priklausančioje kontinentinio šelfo dalyje esančiame nuolatiniame padalinyje, nedraudžiamas nacionaliniuose įstatymuose numatytu darbuotojų draudimu tik dėl to, kad gyvena ne Nyderlanduose, o kitoje valstybėje narėje (šiuo atveju Ispanijoje), net jei jis turi Nyderlandų pilietybę ir gali naudotis savanorišku draudimu iš esmės tokiomis pat sąlygomis, kurios taikomos privalomam draudimui?

⁽¹⁾ 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimoms nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35).

2010 m. liepos 9 d. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Latvijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *SIA Norma-A y SIA Dekom prieš Ludzas novada dome*

(Byla C-348/10)

(2010/C 246/54)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *SIA Norma-A y SIA Dekom*

Atsakovė: *Ludzas novada dome*